

रुद्रानुचराभूतादयः ॥ ५ ॥ दध्मौवादितवान् येनशंखवादनेन हेक्षत्तः उपदेव्योयक्षस्त्रियः ॥ ६ ॥ ७ ॥ एकैकं त्रिभिस्त्रिभिरित्येवं सर्वान् त्रयोद
शायुतानियक्षान् युगपदहनृजघान ॥ ८ ॥ निरस्तं पराजितम् तस्य ध्रुवस्य तत्कर्म आशंसन् तुष्टुवुः ॥ ९ ॥ तेऽपि तत्कर्मासहमाना अमुमविध्यन्
द्विगुणं यथाभवत्येवं षड्भिः प्रतिकुर्तुमिच्छन्तः ॥ १० ॥ चित्रवाजैः विचित्रपक्षैः ॥ ११ ॥ १२ ॥ धारासंपातेन छन्नो गिरिरिव नैवाद्दृश्यत ॥ १३ ॥

गत्वोदीचीं दिशं राजारुद्रानुचरसेविताम् ॥ ददर्श हिमवद्रोण्यां पुरीं गुह्यकसंकुलाम् ॥ ५ ॥ दध्मौ शंखं बृह
द्बाहुः खं दिशश्चानुनादयन् ॥ येनोद्विग्नदृशः क्षत्तरुपदेव्योऽत्र सन्भृशम् ॥ ६ ॥ ततो निष्क्रम्य बलिन उपदेवम
हाभटाः ॥ असहन्तस्तन्निनादमभिपेतुरुदायुधाः ॥ ७ ॥ सताना पततो वीर उग्रधन्वामहारथः ॥ एकैकं युगप
त्सर्वानहनृबाणैस्त्रिभिस्त्रिभिः ॥ ८ ॥ ते वै ललाटलग्नैस्तैरिषुभिः सर्व एव हि ॥ मत्वा निरस्तमात्मानमाशंसन्कर्म
तस्य तत् ॥ ९ ॥ तेऽपि चामुममृष्यन्तः पादस्पर्शमिवोरगाः ॥ शरैरविध्यन् युगपत् द्विगुणं प्रचिकीर्षवः ॥ १० ॥
ततः परिघनिस्त्रिंशैः प्रासशूलपरश्वधैः ॥ शक्त्यृष्टिभिर्भृशुं डीभिश्चित्रवाजैः शरैरपि ॥ ११ ॥ अभ्यवर्षन् प्रकुपि
ताः सरथं सहसारथिम् ॥ इच्छन्तस्तत्प्रतीकर्तुमयुतानि त्रयोदश ॥ १२ ॥ औत्तानपादिः सतदाशस्त्रवर्षणभू
रिणा ॥ न उपाद्दृश्यत छन्न आसारेण यथा गिरिः ॥ १३ ॥ हाहाकारस्तदैवासीत्सिद्धानां दिवि पश्यताम् ॥ ह
तोऽयं मानवः सूर्यो मग्नः पुण्यजनार्णवे ॥ १४ ॥ नदत्सुयातुधानेषु जयकाशिष्वथो मृधे ॥ उदतिष्ठद्रथस्तस्य
नीहारादिव भास्करः ॥ १५ ॥ धनुर्विस्फूर्जयन् दिव्यं द्विषतां खेदमुद्वहन् ॥ असौ घं व्यधमद्वाणैर्घनानीकमि
वानिलः ॥ १६ ॥ तस्य ते चापनिर्मुक्ताभित्वा वर्माणिरक्षसाम् ॥ कायानाविविशुस्तिग्मा गिरीनशनयो यथा
॥ १७ ॥ भल्लैः संचिद्यमानानां शिरोभिश्चारुकुण्डलैः ॥ ऊरुभिर्हमता लाभैर्दोर्भिर्वलयवल्गुभिः ॥ १८ ॥

सूर्यतुल्यः ॥ १४ ॥ यातुधानेषु राक्षसेषु जयकाशिषु जितं जितमिति जयप्रकाशकेषु सत्सु ॥ १५ ॥ १६ ॥ व्यधमत्संचूर्णयामास वर्माणिकवचा
नि ॥ १७ ॥ शिरःप्रमुखैरास्तृताः प्रकीर्णारेजुरिति द्वयोरन्वयः ॥ १८ ॥